

Jäljed aias

Keegi on aias käinud... Seda reedavad lumele jäetud jäljed – mõni õige tilluke trüps, teised suuremad ja sügavam. Kes on need jätnud?

Jänesed

Valgejänes tuleb metsa pehmetes hangedes hästi toime tänu oma laiadele karvastele jalgadele, halljänes eelistab avamaastikku, liigub põldudel ja satub sagedamini ka aedadesse.

Kõvas lumes on jänese jälg umbes 3,5 cm lai.

Karihiired

Pika sabaga pisiimetajad jätavad lumme lisaks käpajälgedele ka sabajälje. Nad elavad hangede all käikudes, kuid tulevad sealt vahepeal välja.

Pisikesi hiiri meenutavad karihiired asustavad metsaseid alasid. Tavaline liik on mets-karihiir. Karihiired on putuktoidulised, otsivad ärkvel olles pidevalt toitu, satuvad ka lume peale ja jooksevad seal mõne meetri, jättes maha jäljerea. Sageli lõpeb see väikesse auguga, kust loomake on pääsenud hange turvalisse varju.

Kaelushiir on hüpanud hangel, pikk saba on jätnud lumme jälje.

Karihiirte ees- ja tagakäppadel on viis varvast, kuid pehmes lumes on neid raske eristada. Oravate, hiirte, rottide ja muttide esijalgadel on neli ja tagajalgadel viis varvast.

Hiired ja rotid

Seemneid ja puuvilju söövad kaelushiired ehitavad pesa maa alla aukudesse, kuid ka lindude pesakastidesse ja muudesse sobivatesse õõnsustesse. Kaelushiir liigub kiirete hüpetega ning ronib sageli ka mööda pöösaste oksa ja vääte. Aiast leiavad nad talvel söögiks näiteks kibuvitsa- ja metsviinapuumarju.

Rändrott kaevab aias pöösaste alla pesaauke. Sealt viivad nende jäljed paikadeni, kus toitu leidub, milleks võib olla ka kompostihunnik või hooletult suletud biojätmete kast.

Roti tagajalgade jäljed on kannast varbani 3–4,5 cm pikad, kaelushiirel alla 2,5 cm.

Kärp liigub hüpates, hüppejäljed võivad olla üksteisest 40 cm kaugusel.

Orava jäljed pehmes lumes.